

איפה אני? Kde to jsem? Příběh o mém uzdravení.

Geraldo Morujão, kněz v diecézi Viseu (Portugalsko), utrpěl v jednom bazénu ve Svaté zemi zástavu srdce. Ve svých 89 letech stále chodí plavat. Své uzdravení připisuje přímluvě blahoslaveného Álvara del Portillo. O této milosti vypráví následující krátký příběh.

29.05.2020

11. září 2013 o. Geraldo Morujão, kněz v diecézi Viseu (Portugalsko), doprovázel skupinu poutníků do Svaté země. Cestu svěřil pod ochranu blahoslaveného Álvara del Portillo, ke kterému se hodně modlil.

V letadle málo spal, byl unavený dojmy a množstvím aktivit prvního dne a proto se rozhodl, že si trochu zaplave v hotelovém bazénu. Právě dovršil 83 roků a plavání bylo jeho obvyklým sportem. Měl za to, že je to vhodný způsob, jak si před večerí odpočinout.

Po několika minutách si všimli, jak leží nehybně ve vodě tváří dolů. Okamžitě ho vytáhli z bazénu: byl celý modrý. Ani po příjezdu záchranky se ho nepodařilo oživit, dělali mu 15 minut srdeční masáž. Byl prohlášen za mrtvého. Beze spěchu ho zavezli do nemocnice.

Monitor srdečního rytmu ukazoval rovnou čáru. Dr. Yonathan Hasin,

kardiolog, který v nemocnici dostal na starost jeho případ, řekl, že srdce přestalo tlouci, a že je v kómatu. Neurolog řekl Salama Gasanovi, vedoucímu zdravotní služby, že se nedá nic dělat.

Nicméně se pokusili ho znovu oživit. Snížili mu tělesnou teplotu na 34 stupňů a rozhodli, že ho nechají čtyři dny připojeného k přístrojům, protože dle Dr. Hasina se v těchto případech jeden z tisíce pacientů probudí, i když často s vážnými následky. Výpadek okysličování mozku byl příliš velký.

S tím, jak se zpráva o nehodě v bazénu šířila, rostl i řetězec modliteb k Bohu za vyléčení kněze.

Zavolali Manuelovi, bratru o. Geralda, který byl také knězem; připravil se na nejhorší. Začaly přípravy na převoz do Portugalska. Na ambasádě chtěli vědět datum pohřbu.

Mezitím na jednotce intenzivní péče zdravotní sestry tiše hebrejsky hovořily. V určitou chvíli v sobotu 14. ráno otevřel o. Geraldo oči: připojený k hadičkám a neschopný promluvit, naznačil, že by rád něco napsal. Protože je velký znalec hebrejštiny, napsal na papír: **איפה אני?** (Kde jsem?).

Nevěděl, co se stalo, ale žil. Byl v nemocnici Tiberíades a věděl, že biskup Mgaru, místa vzdáleného asi 30 km, mu dal pomazání nemocných. Také mu řekli, že šejk mešity se za něho přišel pomodlit.

Sestra Wissam, nevěřící, s nadšením odpověděla na otázku, kterou napsal na papír: Bůh ti požehnal! Na mnoha místech se začalo mluvit o zázraku. Řidič záchranky ho přišel navštívit, nechtěl uvěřit, že se probudil. Druhého dne ho od hadiček odpojili.

Dr. Hasin řekl: „Zotavil se ze stavu, který lze jen těžko přežít. Statistiky v jeho prospěch nehovořily, ale s tímto sledem událostí... všechno dopadlo dobře.“ A vedoucí zdravotního personálu dodal: „My lékaři a zdravotní sestry věříme v medicínu. Ale v tomto případě to je zázrak.“

O. Geraldo přičítá tuto milost přímluvě blahoslaveného Álvara del Portillo, biskupa -zemřel 23. března 1994 a blahoslaven byl 27. září 2014- , který byl prelátem Opus Dei a předtím velkou oporou zakladatele Díla, svatého Josemaríi Escrivá. V den nehody, tak jako mnohokrát jindy, se k němu otec Geraldo modlil o pomoc. Svátek blahoslaveného Álvara se slaví 12. května.

Mé přátelství s blahoslaveným Álvarem del Portillo

O. Geraldo blahoslaveného Álvara del Portillo, kterému přičítá své

uzdravení, znal. Zde jsou jeho vzpomínky:

Bylo to při konvivenci v Enxomilu, kdy jsem poprvé mluvil s o. Álvarem. Tehdy, v roce 1967, přijel svatý Josemaría na návštěvu Portugalska; 10 května, ve středu, jsem se pozdravil s donem Álvarem a řekl jsem mu, že můj biskup si přeje, abych se stal kaplanem emigrantů v Německu. Za několik dní, 12. května v pátek, jsem se s ním znovu setkal ve Viseu, na ulici Alexandre Lobo, když společně se svatým Josemaríou vycházel ze starobylé kavárny Café Satélite. Pozdravil jsem je a don Álvaro se hned zeptal: „Kdy jedeš do Německa?“ Tato otázka nebyla jen projevem jeho obrovské paměti, ale také projevem velkého zájmu o mne. Při této příležitosti jsem mohl také pozdravit svatého Josemaríu, který seděl ve voze.

V březnu 1968 jsem napsal z Pamplony blahopřání donu Álvarovi k jeho narozeninám. Odepsal mi dopisem napsaným v portugalské: „Denně tě svěřuji Nejsvětější Panně Marii Fatimské a prosím ji, aby tě provázela a pomáhala ti ve studiu na Navarrské univerzitě.“

Po jeho volbě za nástupce svatého Josemaríi několikrát přijel do Portugalska. Při jedné příležitosti jsme mluvili o učení magisterského úřadu Jana Pavla II.

V roce 1979 mi napsal blahopřání ke stříbrnému výročí mého kněžského svěcení. Krátce potom jsem mohl jet do Říma a když jsme se setkali, řekl mi: „25 let služby Pánovi. Stojí to za to, stojí to za to!“

21. srpna 1982 mi odpověděl na dopis, který jsem mu napsal ze Svaté země. Psal: „Mám radost, když vidím tvou velkou lásku k Pánovi a jeho Nejsvětější Matce; a tvé dojetí, když

procházíš svatými místy a prožíváš roky, které Syn Boží strávil zde na zemi, aby uskutečnil dílo vykoupení. [...] s velkou láskou se za tebe a celou tvou kněžskou práci modlím.“

Po jeho úmrtí jsem se začal k němu často modlit a také jsem k tomu mnohé povzbuzoval. Nyní, kromě dokladu o mém kardiostimulátoru, který musím mít stále při sobě, mám u sebe na svou ochranu i kartičku blahoslaveného Álvara.

---

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/uzdraveni-knez-portugalsko-alvaro-del-portillo/> (28.03.2026)